

Prima Pagină > ... > Căutarea Unui Practician În Domeniul Dreptului > Găsiți Un Expert > Luxembourg

Găsiți un expert

Conținut furnizat de
Luxemburg

Luxemburg

I. Liste și registre de experți

Ministerul Justiției poate numi experți, traducători, interpreți, precum și reprezentanți legali și mediatori de afaceri autorizați în materie de aplicare a legii și în materie administrativă pentru a îndeplini sarcinile care le sunt încredințate de către autoritățile judiciare și administrative. Experții care au fost numiți în acest mod și ulterior autorizați în fața unei camere a Curții Supreme de Justiție sunt incluși pe o [listă disponibilă pe site-ul Ministerului Justiției](#).

Deși lista a fost concepută pentru cauzele penale și administrative, aceasta este utilizată și pentru cauzele civile și comerciale. Instanțele judecătorești nu au obligația de a numi experți care figurează pe listă, dar aceasta este de regulă practica pe care o urmează.

Profioniștii trebuie să se adreseze Ministerului Justiției pentru a fi înscrși pe listă. Cererile pentru înscrierea pe listă pot fi depuse la Ministerul Justiției utilizând un asistent online disponibil pe MyGuichet.lu (a se vedea « [„Servicii online/Formulare”](#)») sau [aplicația mobilă MyGuichet.lu](#). Un dosar complet (care conține o diplomă în domeniul vizat, dovada experienței profesionale, un CV și un extras din cazierul judiciar) este înaintat Ministerului Justiției, care inițiază apoi o procedură de verificare, în special a credibilității expertului. Ministerul decide dacă înscrie expertul pe listă după verificarea calificărilor candidatului (inclusiv a diplomelor în domeniul vizat și formarea continuă) și a experienței acestuia. Dacă este acceptat pentru a fi înscris pe listă, expertul trebuie să depună un jurământ în fața unei instanțe judecătorești.

Imediat ce expertul este numit de Ministerul Justiției și autorizat de o instanță judecătorească, conținutul listei este publicat în Jurnalul Oficial al Luxemburgului. Odată înscrși pe listă, experții nu mai au nicio obligație specifică. Nu este necesar ca aceștia să prezinte ministerului un raport de activitate. Experții nu au obligația de a urma cursuri de formare continuă. Lista este actualizată la intervale regulate.

Experții pot fi revocați dacă nu își îndeplinesc obligațiile care le revin sau dacă încalcă normele de etică profesională ori din alte motive grave. Astfel de motive apar dacă experții nu mai îndeplinesc cerințele în ceea ce privește calificările, dacă s-a constatat că au dat dovadă de neglijență în serviciu sau dacă nu mai prezintă credibilitatea necesară, de exemplu, au fost găsiți vinovați de o infracțiune. Revocarea unui expert se face prin decizie a ministrului, după primirea avizului procurorului general și după audierea expertului respectiv. Revocarea se face prin decret ministerial. Revocarea poate fi contestată la Tribunalul Administrativ. Experților nu li se aplică un cod de conduită sau de etică specific. Cu toate acestea, trebuie respectate normele de etică sau alte coduri profesionale care se aplică profesiei specifice a expertului.

II. Calificările experților

Pentru a fi calificați drept experți, aceștia trebuie să aibă un anumit nivel de pregătire în domeniul lor de specializare. Diplomele aferente sunt esențiale pentru înscrierea pe lista experților ținută de Ministerul Justiției. Pentru a exercita profesia de expert, nu este necesar ca experții să fie membri ai unui organism profesional și nici să își îmbunătățească în mod regulat aptitudinile (nu există un sistem de formare juridică continuă, dar experții pot urma cursuri de formare în mod voluntar).

III. Onorariile experților

Onorariile experților sunt stabilite printr-un regulament. În anumite cazuri, în special dacă misiunea expertului este deosebit de complexă, instanța judecătorească poate decide să nu aplice tariful prevăzut de lege. În practică, experții solicită de obicei părților să fie de acord cu plata unui quantum mai mare decât tariful prevăzut de lege. În materie civilă, atunci când expertul este numit de instanța judecătorească, una dintre părți are obligația de a plăti onorariile expertului în avans. Experții pot primi un avans din onorariile lor mai mare decât tariful prevăzut de lege. Însă, la finalul procedurii, în hotărârea pronunțată pe fond, instanța judecătorească decide cine trebuie să suporte aceste cheltuieli de judecată. Cheltuielile de judecată pot fi împărțite între părți. Părțile pot beneficia de asistență judiciară în ceea ce privește remunerarea expertului pe baza tarifelor prevăzute.

În materie penală, acoperirea cheltuielilor de judecată este asigurată întotdeauna de stat. Inculpatul trebuie să plătească onorariile expertului numai în cazul în care este condamnat. Experții solicitați de procuror pot fi plătiți, de asemenea, de stat.

IV. Răspunderea experților

Nu există nicio normă specifică aplicabilă răspunderii experților. Așadar, activitatea acestora este reglementată de normele generale privind răspunderea civilă și cea contractuală. Aceste norme nu prevăd nicio limită pentru răspundere. Experții nu au obligația de a încheia o asigurare de răspundere civilă profesională pentru a beneficia de acoperire în cazul unei posibile trageri la răspundere.

V. Informații suplimentare cu privire la procedurile care implică experți

Numirea experților este reglementată în prezent de o lege specială - « *Loi modifiée du 7 juillet 1971 portant en matière répressive et administrative, institution d'experts, de traducteurs et d'interprètes assermentés et complétant les dispositions légales relatives à l'assermentation des experts, traducteurs et interprètes* » (Legea modificată din 7 iulie 1971 privind numirea, în materie penală și administrativă, a experților, a traducătorilor și a interpreților autorizați și de completare a dispozițiilor legale cu privire la autorizarea experților, a traducătorilor și a interpreților). Această lege se aplică numai în cauzele penale și administrative. În materie civilă nu există nicio lege specifică.

Ar trebui remarcat faptul că și alte dispoziții din Codul de procedură penală sau din Codul de procedură civilă sunt relevante, precum și « *Loi modifiée du 21 juin 1999 portant règlement de procédure devant les juridictions administratives* » (Legea modificată din 21 iunie 1999 privind regulamentul de procedură în cadrul jurisdicțiilor administrative).

Nu există diferențe fundamentale în ceea ce privește procedurile de numire în materie civilă, administrativă și penală. Cu toate acestea, în materie penală, inculpatul are drepturi mai extinse decât în alte chestiuni. Experții judiciari sunt numiți, în majoritatea cazurilor, în proceduri preliminare, înainte procesului. Cel puțin jumătate dintre cererile de numire a unui expert sunt inițiate în proceduri preliminare. Numirea experților în timpul procedurilor principale nu este foarte frecventă.

1. Numirea experților

În Luxemburg, experții judiciari sunt numiți de instanțele judecătorești sau sunt angajați de părți. Numai judecătorii pot numi experți judiciari, fie la solicitarea părților, fie din oficiu. În materie penală, judecătorul de instrucție (*juge d'instruction*) numește expertul adesea fie la solicitarea inculpatului, fie la solicitarea procurorului. Judecătorul de instrucție poate numi expertul și din oficiu. Întrucât hotărârea judecătorului de instrucție este o hotărâre preliminară, principiul procedurii contencioase nu se aplică.

În dreptul penal, există norme speciale pentru posibilitatea ca inculpatul să solicite o expertiză suplimentară sau o contraexpertiză.

În materie civilă, comercială și administrativă, un expert poate fi numit înainte procesului dacă există o urgență specială.

a) Numirea de către o instanță judecătorească

În timpul procedurii principale, instanța judecătorească numește un expert judiciar atunci când are nevoie de consiliere cu privire la aspecte tehnice care apar pe parcursul procedurii. Instanțele judecătorești procedează astfel la solicitarea părților sau din oficiu. Experții trebuie să raporteze orice conflict de interese cu oricare dintre părți.

Numirea unui expert înaintea procesului este posibilă atunci când chestiunea este urgentă sau expertiza este necesară în contextul unui viitor litigiu pe fond. Numirea expertului în această etapă preliminară reprezintă unicul scop al procedurii și implică depunerea de către părți a unei cereri specifice. În general, această procedură nu poate fi inițiată fără ca pârâtul să aibă posibilitatea de a fi audiat de judecător. Totuși, în cazurile de extremă urgență, experții judiciari pot fi numiți imediat, dar, în această situație, pârâtul trebuie să aibă posibilitatea de a fi audiat într-o etapă ulterioară.

Atunci când solicită numirea unui expert judiciar sau formularea unei opinii cu privire la sugestia instanței judecătorești de a numi un expert, părțile pot propune nume și pot conveni asupra unui anumit expert. Dacă o instanță judecătorească decide să numească un expert judiciar din oficiu, aceasta trebuie să informeze părțile în acest sens și să solicite opinia acestora înainte de a lua o astfel de hotărâre. Instanțele judecătorești nu au obligația de a numi experți care figurează pe listă, deși aceasta este de regulă practica pe care o urmează.

b) Numirea de către părți

Deși părțile nu numesc niciodată experți judiciari, ele pot fi implicate în numirea unui expert de către instanța judecătorească. Părțile ar putea să convină asupra misiunii expertului, asupra repartizării costurilor și chiar asupra unui anumit expert. În acest caz, ele trimit expertului ales o scrisoare comună de numire. Dacă ambele părți sunt de acord, judecătorul poate autoriza numirea expertului. Această situație este întâlnită foarte frecvent în procedurile preliminare.

2. Procedură (civilă)

Odată numit, expertul judiciar convoacă părțile pentru a discuta cauza cu acestea. Experții comunică, de obicei, cu părțile prin intermediul avocaților și informează, de asemenea, instanța judecătorească cu privire la evoluția cauzei. Nu există norme specifice cu privire la modul în care se desfășoară această comunicare, cu excepția obligației de a respecta în orice moment principiul procedurii contencioase: fiecare parte are dreptul de a-și exprima în orice moment punctul de vedere cu privire la toate aspectele cauzei.

Există două atenuări ale acestui principiu. Acestea se referă la examinările aspectelor pur factuale și la investigațiile care intră în sfera privată (și anume examinarea medicală) efectuate de expert. Însă, în aceste cazuri, expertul trebuie să prezinte celorlalte părți rezultatele investigațiilor înainte de a-și finaliza raportul.

Progresele înregistrate în cadrul investigațiilor expertului sunt monitorizate de instanța judecătorească competentă. În cazul în care primește o petiție în acest sens, instanța judecătorească poate stabili că expertul nu este suficient de calificat și poate numi un alt expert. Întrucât, în marea majoritate a cazurilor, este numit un singur expert, nu există nicio procedură prin care, înaintea procesului, să aibă loc o întâlnire a experților pentru a restrânge problematica.

a) Raportul de expertiză

Expertul își prezintă raportul în scris. Nu există o structură specifică pe care expertul trebuie să o urmeze în raportul său. Expertul are obligația de a-și îndeplini misiunea cu loialitate și respectând principiul procedurii contencioase. El trebuie să abordeze toate aspectele factuale care fac parte din misiunea sa, dar nu are dreptul să răspundă la întrebări de natură juridică. Mandatul expertului va fi stabilit de instanța judecătorească, cu excepția procedurilor în care expertul a fost numit de părți, fără intervenția judecătorului, și în care acesta va aborda preocupările părților.

Nu este obligatoriu un raport preliminar, dar acesta poate fi întocmit dacă este necesar având în vedere circumstanțele unei anumite cauze. Această situație se aplică în special dacă în timpul desfășurării misiunii apar întrebări noi sau dacă părțile nu reușesc să colaboreze cu expertul.

Cazurile în care expertul ar trebui să furnizeze un raport suplimentar sunt rare. Astfel de cazuri apar atunci când

expertul nu a răspuns la toate întrebările incluse în misiunea sa sau dacă, ulterior, apar întrebări suplimentare. Instanța judecătorească va emite o ordonanță nouă, declarând necesitatea unor informații suplimentare și specificând întrebările la care trebuie să se răspundă. Părțile pot înainta judecătorului o cerere pentru clarificări suplimentare. Totuși, în practică, este mai probabil să fie numit un alt expert, în funcție de măsura în care părțile au fost satisfăcute de primul raport.

Rapoartele experților pot fi contestate atât prin declarații ale părților, cât și printr-o contraexpertiză. Rapoartele de expertiză nu au caracter obligatoriu pentru instanțele judecătorești. Jurisprudența statuează faptul că instanța judecătorească se poate abate de la opinia expertului dacă aceasta are motive temeinice să procedeze astfel, și anume dacă una dintre părți sau ambele părți dovedesc că expertul a comis o eroare. Rapoartele contradictorii au aceeași forță probantă, indiferent dacă expertul a fost numit de instanța judecătorească sau de părți. Rapoartele inițiate de o parte sau rapoartele contradictorii, precum și rapoartele întocmite fără ca expertul să fi respectat principiul procedurii contencioase pot fi prezentate și discutate în timpul procesului, dar acestea nu au aceeași forță probantă ca rapoartele întocmite respectând acest principiu.

b) Audierea în instanță

Experții nu au obligația de a participa la o audiere preliminară. Aceștia trebuie să participe la o audiere pentru a răspunde întrebărilor instanței judecătorești după prezentarea raportului lor. Experții nu vor fi supuși unei examinări încrucișate în fața instanței judecătorești.

■ Ultima actualizare: 14/05/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.